

“মৰমৰ সন্তানসকল – সদায় শ্ৰীমতত চলা - এয়াই হৈছে শ্ৰেষ্ঠ পুৰুষাৰ্থ, শ্ৰীমতত চলিলে আত্মাৰ দীপক জ্বলি উঠে”

*প্ৰশ্ন :- পুৰা-পুৰা পুৰুষাৰ্থ কোনে কৰিব পাৰে? উচ্চ পুৰুষাৰ্থ কি?

*উত্তৰ:- পুৰা পুৰুষাৰ্থ তেওঁৰেই কৰিব পাৰে যাৰ এটেনশ্বন (মনোযোগ) বা বুদ্ধিযোগ এজনৰ লগত আছে। সকলোতকৈ উচ্চ পুৰুষাৰ্থ হৈছে পিতাৰ প্ৰতি পুৰা-পুৰা বলিহাৰ হোৱা। বলিহাৰ হোৱা সন্তানসকল পিতাৰ বহুত মৰমৰ হয়।

*প্ৰশ্ন :- সঁচা-সঁচা দীপাৱলী পালন কৰিবৰ বাবে বেহদৰ পিতাই কোনটো ৰায় দিয়ে?

*উত্তৰ:- সন্তানসকল, বেহদৰ পবিত্ৰতাক ধাৰণা কৰা। যেতিয়া ইয়াত বেহদৰ পবিত্ৰ হ’বা, এনেকুৱা উচ্চ পুৰুষাৰ্থ কৰিবা তেতিয়া লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্যলৈ যাব পাৰিবা অৰ্থাৎ সঁচা-সঁচা দীপাৱলী বা কৰ’নেশ্বন ডে (ৰাজ-অভিষেক) উৎযাপন কৰিব পাৰিবা।

ওঁম্ শান্তি। সন্তানসকলে এতিয়া ইয়াত বহি কি কৰি আছে? চলোঁতে-ফুৰোঁতে অথবা ইয়াত বহি-বহি জন্ম-জন্মান্তৰৰ যি পাপ শিৰত আছে, সেই পাপক স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰে বিনাশ কৰা। এয়াতো আত্মাই জানে, আমি যিমান পিতাক স্মৰণ কৰিম সিমান পাপ খণ্ডন হৈ গৈ থাকিব। পিতাইতো ভালকৈ বুজাইছে - যদিও ইয়াত বহি আছে তথাপিও যিসকল শ্ৰীমতত চলোঁতা হয়, তেওঁলোকৰতো পিতাৰ ৰায় ভালেই লাগিব। বেহদৰ পিতাৰ ৰায় পোৱা যায়, বেহদৰ পবিত্ৰ হ’ব লাগে। তোমালোক ইয়ালৈ আহিছা বেহদৰ পবিত্ৰ হ’বলৈ, সেয়া স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰেই হ’বা। কিছুমানেতো একেবাৰে স্মৰণ কৰিব নোৱাৰে, কিছুমানে বুজি পায় মই স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰে নিজৰ পাপ খণ্ডন কৰি আছে, অৰ্থাৎ নিজৰ কল্যাণ কৰি আছে। বাহিৰত থকাসকলেতো এই কথাবোৰ নাজানে। তোমালোকেহে পিতাক পালা, তোমালোক পিতাৰ লগতে থাকা। এইটো জানিলা যে এতিয়া আমি ঈশ্বৰীয় সন্তান হৈছো, আগতে আসুৰী সন্তান আছিলো। এতিয়া আমাৰ সংগ ঈশ্বৰীয় সন্তানসকলৰ সৈতে। গায়নো আছে নহয় – সৎ সংগই উদ্ধাৰ কৰে, কুসংগই ডুবায়ে। সন্তানসকলে বাৰে-বাৰে এইটো পাহৰি যায় যে মই ঈশ্বৰীয় সন্তান হয় গতিকে আমি ঈশ্বৰীয় মততহে চলিব লাগে, নিজৰ মনমতত নহয়। মনমত মনুষ্যৰ মতক কোৱা হয়। মনুষ্য মত আসুৰীয়ে হয়। যি সন্তানে নিজৰ কল্যাণ বিচাৰে তেওঁলোকে পিতাক ভালকৈ স্মৰণ কৰি থাকে, সতোপ্ৰধান হ’বলৈ। সতোপ্ৰধানৰ মহিমাও হয়। যথার্থভাৱে জানে যে মই ক্ৰমানুসৰি সুখধামৰ মালিক হ’মগৈ। যিমান শ্ৰীমতত চলে, সিমান উচ্চ পদ পায়, নিজৰ মতত চলিলে পদ ভ্ৰষ্ট হৈ যাব। নিজৰ কল্যাণ কৰিবলৈ পিতাৰ নিৰ্দেশনাতো পায়েই থাকা। পিতাই বুজাইছে - এয়াও পুৰুষাৰ্থ, যিয়ে যিমান স্মৰণ কৰে তেতিয়া সিমান তেওঁৰো পাপ খণ্ডন হয়। স্মৃতিৰ যাত্ৰা অবিহনেতো পবিত্ৰ হ’ব নোৱাৰিবা। উঠোঁতে-বহোঁতে, চলোঁতে-ফুৰোঁতে এইটোৱে ৰুচি ৰাখিব লাগে। তোমালোক সন্তানসকলে কিমান বছৰৰ পৰা শিক্ষা পাইছা তথাপিও এনেকৈ ভাবে যে আমি বহুত দুৰৈত আছো। ইমান পিতাক স্মৰণ কৰিব নোৱাৰে। সতোপ্ৰধান হওতেতো বহুত সময় লাগি যাব। ইয়াৰ মাজতে শৰীৰ এৰিবলগীয়া হ’লে তেন্তে কল্প-কল্পান্তৰৰ কাৰণে পদ কম হৈ যাব। ঈশ্বৰৰ হৈছা গতিকে তেওঁৰ পৰা পুৰা উত্তৰাধিকাৰ ল’বলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। বুদ্ধি এফালেই থাকিব লাগে। তোমালোকে এতিয়া শ্ৰীমত পাইছা। তেওঁ হৈছে উচ্চতকৈ উচ্চ ভগৱান। তেওঁৰ মতত নচলিলে বহুত ঠগ খাব। চলা নে নচলা, সেয়াতো তোমালোকে জানা আৰু শিৱবাবাই

জানে। সেই শিৱবাবাই হৈছে তোমালোকক পুৰুষাৰ্থ কৰাওঁতা। সকলো দেহধাৰীয়ে পুৰুষাৰ্থ কৰে। এৰোঁ দেহধাৰী হয়, এওঁক শিৱবাবাই পুৰুষাৰ্থ কৰোৱায়। সন্তানসকলেই পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। মূল কথা হৈছে পতিতক পাৱন কৰি তোলা। এনেয়ে সৃষ্টিত পবিত্ৰতো বহুত থাকে। সন্ন্যাসীও পবিত্ৰ হৈ থাকে। তেওঁলোকতো এটা জন্মৰ কাৰণে পবিত্ৰ হয়। এনেকুৱা বহুত আছে যিয়ে এই জন্মত বাল-ব্ৰহ্মচাৰী হৈ থাকে। তেওঁলোকে জগতক পবিত্ৰতাৰে সহায় কৰিব নোৱাৰে। সহায় তেতিয়া হ’ব যেতিয়া শ্ৰীমত অনুসৰি পাৱন হ’ব আৰু সৃষ্টিখনক পবিত্ৰ কৰি তুলিব।

এতিয়া তোমালোকে শ্ৰীমত পাই আছা। জন্ম-জন্মান্তৰতো তোমালোকে আসুৰী মতত চলিলা। এতিয়া তোমালোকে জানা যে সুখধামৰ স্থাপনা হৈ আছে। যিমানে আমি শ্ৰীমতত চলি পুৰুষাৰ্থ কৰিম সিমানে উচ্চ পদ পাম। এয়া ব্ৰহ্মাৰ মত নহয়। এওঁতো পুৰুষাৰ্থী হয়। তেওঁলোকৰ পুৰুষাৰ্থ নিশ্চয় অতি উচ্চ সেইবাবেতো লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হয়গৈ। গতিকে সন্তানসকলে এই নিৰ্দেশনাবোৰ অনুসৰণ কৰিব লাগে। শ্ৰীমতত চলিব লাগে, মনমতত নহয়। নিজৰ আত্মাৰ জ্যোতি জগাই তুলিব লাগে। এতিয়া দীপাৱলী আহিব, সত্যযুগত দীপাৱলী নহয়। মাথো ৰাজ-অভিষেক হয়। বাকী আত্মাতো সতোপ্ৰধান হৈ যায়। এই যি দীপাৱলী পালন কৰে, সেয়া হৈছে মিছা। বাহিৰৰ দীপক জ্বলায়, তাততো ঘৰে-ঘৰে দীপক জ্বলি থাকে অৰ্থাৎ সকলো আত্মা সতোপ্ৰধান হৈ থাকে। 21 জন্মৰ কাৰণে জ্ঞান ঘূত পৰি যায়। পুনৰ লাহে-লাহে কম হৈ-হৈ এই সময়ত গোটেই জগতৰে জ্যোতি নুমাই গ’ল। ইয়াৰ ভিতৰতো বিশেষকৈ ভাৰতবাসী, সাধাৰণভাৱে বাকীসকল। এতিয়া সকলোৱেতো পাপ আত্মা, সকলোৰে কয়ামতৰ (হিচাপ নিষ্পত্তি কৰাৰ) সময়, সকলোৱে হিচাপ-নিকাচ নিষ্পত্তি কৰিব লাগিব। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে উচ্চতকৈ উচ্চ পদ পাবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে, শ্ৰীমতত চলিলেহে পাবা। ৰাৱণ ৰাজ্যততো শিৱবাবাৰ বহুত অৱজ্ঞা কৰিলে। এতিয়াও যদি তেওঁৰ নিৰ্দেশ মতে নচলা তেন্তে বহুত ঠগ খাবা। তেওঁকেই আহ্বান কৰিছা যে আহি আমাক পাৱন কৰি তোলা। গতিকে এতিয়া নিজৰ কল্যাণ কৰিবৰ বাবে শিৱবাবাৰ শ্ৰীমতত চলিব লাগে। নহ’লে বহুত অকল্যাণ হৈ যাব। মিঠা-মিঠা সন্তানসকলে এইটোও জানে - শিৱবাবাৰ স্মৃতি অবিহনে আমি সম্পূৰ্ণ পাৱন হ’ব নোৱাৰে। তোমালোকৰ ইমান বছৰ হ’ল তথাপিও জ্ঞানৰ ধাৰণা কিয় নহয়। সোণৰ পাত্ৰতহে ধাৰণা হ’ব। নতুন-নতুন সন্তান কিমান সেৱাধাৰী হৈ যায়। পাৰ্থক্য চোৱা কিমান আছে। পুৰণা সন্তানসকলে ইমান স্মৃতিৰ যাত্ৰাত নাথাকে, যিমান নতুনসকল থাকে। কিছুমান শিৱবাবাৰ অতি মৰমৰ সন্তান আছে, কিমান সেৱা কৰে। যেনেকৈ শিৱবাবাৰ প্ৰতি আত্মা বলিহাৰ হৈ গ’ল। বলিহাৰ হোৱাত পিছত সেৱাও কিমান কৰে। কিমান প্ৰিয় মৰমৰ হৈ যায়। স্মৃতিৰ যাত্ৰাত থাকি পিতাক সহায়তো কৰেই। পিতাই কয় - মোক স্মৰণ কৰা তেতিয়া তোমালোক পাৱন হ’বগৈ। আহ্বানেই কৰিছা যে মোক আহি পবিত্ৰ কৰি তোলা সেয়েহে এতিয়া পিতাই কয় - মোক স্মৰণ কৰি থাকা। দেহৰ সম্বন্ধ সকলো ত্যাগ কৰিব লাগে। এজন পিতাৰ বাহিৰে মিত্ৰ-সম্বন্ধীয় আদিও যাতে স্মৃতিলৈ নাহে তেতিয়াহে উচ্চ পদ পাব পাৰিবা। স্মৰণ নকৰিলে উচ্চ পদ পাব নোৱাৰিবা। এইটো বাপদাদাইও বুজিব পাৰে। তোমালোক সন্তানসকলেও জানা। নতুন-নতুন আহে, বুজি পায় যে দিনে-প্ৰতিদিনে শুধৰণি হৈ গৈ থাকে। শ্ৰীমতত চলিলেহে শুধৰণী হয়। ক্ৰোধৰ ওপৰতো পুৰুষাৰ্থ কৰি-কৰি জয়ী হয়। সেয়েহে পিতাইও বুজায়, অৱগুণবোৰ আঁতৰাই গৈ থাকা। ক্ৰোধো বহুত বেয়া। নিজৰ অন্তৰকো জ্বলায়, আনৰো জ্বলায়। সেয়াও আঁতৰাই দিয়া উচিত। সন্তানসকলে পিতাৰ শ্ৰীমতত নচলিলে তেতিয়া পদ কম হৈ যায়, জন্ম-জন্মান্তৰ, কল্প-কল্পান্তৰ কাৰণে লোকচান হৈ যায়।

তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে সেয়া হৈছে পাৰ্থিৱ পঢ়া, এয়া হৈছে আত্মিক পঢ়া যি আত্মিক পিতাই পঢ়ায়। সকলো প্ৰকাৰৰ চম্ভালো হৈ থাকে। কোনো বিকাৰী ইয়ালৈ (মধুবনলৈ) আহিব নোৱাৰে। বেমাৰ আজাৰতো বিকাৰী মিত্ৰ-সম্বন্ধীয় আদি অহাতো ভাল নহয়। আমি সেইটো পচন্দও নকৰো। নহ'লেতো অন্তিম সময়ত সেই মিত্ৰ-সম্বন্ধীয়ই স্মৃতিলৈ আহিব। তেতিয়া তেওঁ উচ্চ পদ পাব নোৱাৰিব। পিতাইতো পুৰুষাৰ্থ কৰায়, কোনোৱেই যাতে স্মৃতিলৈ নাহে। এনেকুৱা নহয়, মই অসুস্থ সেয়েহে মিত্ৰ-সম্বন্ধীয় আদি খবৰ ল'বলৈ আহক। নহয়, তেওঁলোকক মাতি পঠিওৱা, নিয়ম নহয়। নিয়ম অনুসৰি চলিলেহে সৎগতি হয়। নহ'লে অবাবতে নিজৰ ক্ষতি কৰা। কিন্তু তমোপ্ৰধান বুদ্ধিয়ে এয়া বুজি নাপায়। ঈশ্বৰে মত দিয়ে তথাপি শুধৰণি নহয়। বহুত সারধান হৈ চলিব লাগে। এয়া হৈছে আটাইতকৈ পবিত্ৰ স্থান। পতিত তিষ্ঠি থাকিব নোৱাৰে। মিত্ৰ-সম্বন্ধীয় আদি স্মৃতিত থাকিলে মৃত্যুৰ সময়ত নিশ্চয় সেয়া স্মৃতিলৈ আহিব। দেহ-অভিমানত আহিলে নিজৰেই লোকচান কৰে। শান্তিৰ নিমিত্ত হৈ যায়। শ্ৰীমতত নচলিলে বহুত দুৰ্গতি হৈ যায়। সেৱাৰ যোগ্য হ'ব নোৱাৰে। যিমানেই মগজ নখটাওক সেৱাৰ যোগ্য হ'ব নোৱাৰে। অৱজ্ঞা কৰিলে পাথৰ বুদ্ধিৰ হৈ যায়। ওপৰলৈ উঠাৰ পৰিৱৰ্তে তললৈ বাগৰি পৰে। পিতাইতো সন্তানসকলক ক'ব আজ্ঞাকাৰী হোৱা উচিত। নহ'লে পদ ভ্ৰষ্ট হৈ যাব। লৌকিক পিতাৰো 4-5 টি সন্তান থাকে, কিন্তু তেওঁলোকৰ ভিতৰত যি আজ্ঞাকাৰী সেই সন্তানটিয়ে প্ৰিয়পাত্ৰ হয়। যি আজ্ঞাকাৰী নহয় তেওঁতো দুখেই দিব। এতিয়া তোমালোকে দুয়োজন পিতাই অতি মহান পাইছা, তেওঁলোকক অৱজ্ঞা কৰিব নালাগে। অৱজ্ঞা কৰিলে জন্ম-জন্মান্তৰ, কল্প-কল্পান্তৰ বহুত কম পদবী পাবা। পুৰুষাৰ্থ এনেকৈ কৰিব লাগে যাতে অন্তিমত কেৱল শিৱবাবাহে স্মৃতিত আহে। পিতাই কয় - প্ৰত্যেকে কি পুৰুষাৰ্থ কৰে সেয়া মই জানো। কিছুমানেতো অলপ সময়হে স্মৰণ কৰে, বাকীতো নিজৰ মিত্ৰ-সম্বন্ধীয়ক মনত পেলাই থাকে। তেওঁলোক ইমান আনন্দত থাকিব নোৱাৰে। উচ্চ পদবী পাব নোৱাৰে।

তোমালোকৰতো সদায় সৎগুৰুবাৰ। বৃহস্পতিবাৰৰ দিনা কলেজত বহে। সেয়া হৈছে পাৰ্থিৱ বিদ্যা। এয়াতো হৈছে আত্মিক বিদ্যা। তোমালোকে জানা যে শিৱবাবা হৈছে আমাৰ পিতা, শিক্ষক, সৎগুৰু। সেয়েহে তেওঁৰ নিৰ্দেশনা মতে চলিব লাগে, তেতিয়াহে উচ্চ পদ পাব পাৰিবা। যি পুৰুষাৰ্থী হয়, তেওঁলোকৰ অন্তৰ বহুত আনন্দিত হৈ থাকে। সেয়া নুসুধিবাই। আনন্দত থাকিলে তেতিয়া আনকো আনন্দিত কৰিবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰে। কন্যাসকলক চোৱা দিনে-ৰাতিয়ে কিমান পৰিশ্ৰম কৰি থাকে কিয়নো এয়া আচৰিত জ্ঞান নহয় জানো। বাপদাদাৰ চিন্তা হয় যে অবুজন হোৱা বাবে কিছুমান সন্তানৰ কিমান ক্ষতি হয়। দেহ-অভিমানত আহি ভিতৰি বহুত জ্বলি পুৰি থাকে। ক্ৰোধত মনুষ্য তামৰ দৰে ৰঙা হৈ যায়। ক্ৰোধে মনুষ্যক দণ্ড কৰে, কামনাই ক'লা কৰি দিয়ে। মোহ বা লোভত ইমান দণ্ড নহয়। ক্ৰোধত জ্বলে। ক্ৰোধৰ ভূত বহুতৰে আছে। কিমান হাই-কাজিয়া কৰে। কাজিয়াৰ দ্বাৰা নিজৰেই লোকচান কৰে। নিৰাকাৰ (শিৱবাবা), সাকাৰ (ব্ৰহ্মাবাবা) দুয়োৰে অৱজ্ঞা কৰে। পিতাই বুজি পায় এওঁতো কু-পুত্ৰ। মেহনত কৰিলে উচ্চ পদ পাব। গতিকে নিজৰ কল্যাণৰ বাবে সকলো সম্বন্ধ পাহৰি যাব লাগে। কেৱল এজন পিতাৰ বাহিৰে আন কাকো স্মৰণ কৰিব নালাগে। ঘৰত থাকি সম্বন্ধীয় আদিক চোৱা-চিতা কৰিও শিৱবাবাক স্মৃতিত ৰাখিব লাগে। তোমালোক সৎগমযুগত আছা, এতিয়া নিজৰ নতুন ঘৰক, শান্তিধামক মনত পেলোৱা।

এয়া বেহদৰ পঢ়া নহয় জানো। পিতাই শিক্ষা দিয়ে ইয়াত সন্তানসকলৰেই লাভ হয়। কিছুমান সন্তানে নিজৰ অমাজিত চলনৰ দ্বাৰা নিজৰেই ক্ষতি সাধন কৰে। পুৰুষাৰ্থ কৰে বিশ্বৰ বাদশ্বাহী ল'বৰ বাবে কিন্তু মায়াৰূপী

30-09-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

মেকুৰীয়ে কাণ কাটি দিয়ে। জন্ম লৈছে, কয় - মই এইটো পদ পাম কিন্তু মায়া মেকুৰীয়ে ল'ব নিদিয়ে সেয়েহে পদ ভ্ৰষ্ট হৈ যায়। মায়াই বৰ জোৰেৰে প্ৰহাৰ কৰি দিয়ে। তোমালোক ইয়ালৈ আহা ৰাজ্য ল'বৰ বাবে। কিন্তু মায়াই হায়ৰাণ কৰি দিয়ে। পিতাৰ পুতৌ উপজে বেচেৰাই উচ্চ পদ পালে ভাল হয়। মোৰ নিন্দা কৰাওতা যাতে নহয়। সৎগুৰুৰ নিন্দুক তিষ্ঠি থাকিব নোৱাৰে, কাৰ নিন্দা? শিৱবাবাৰ। এনেকুৱা চলন হ'ব লালাগে যাৰ বাবে পিতাৰ নিন্দা হয়, ইয়াত অহংকাৰৰ কথা নাই। আচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্লৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) নিজৰ কল্যাণৰ বাবে দেহৰ সকলো সম্বন্ধ পাহৰি যাব লাগে, দেহৰ সম্বন্ধৰ প্ৰতি অন্তৰৰ আকৰ্ষণ ৰাখিব নালাগে। ঈশ্বৰৰ মততহে চলিব লাগে, নিজৰ মতত নহয়। কুসংগৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰিব লাগে, ঈশ্বৰীয় সংগত থাকিব লাগে।
- (2) ক্ৰোধ বহুত বেয়া, ই নিজকে জ্বলায়, ক্ৰোধৰ বশীভূত হৈ অৱজ্ঞা কৰিব নালাগে। আনন্দিত হৈ থাকিব লাগে আৰু সকলোকে আনন্দিত কৰি তোলাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে।

*বৰদান:- আন্তৰিক উপলব্ধিৰ দ্বাৰা দিলাৰামৰ (অন্তৰক আৰাম দিওঁতা) আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত কৰোঁতা স্ব-পৰিৱৰ্তক হোৱা

স্ব-পৰিৱৰ্তনৰ বাবে দুটা কথা সঁচা অন্তৰৰে উপলব্ধি কৰাৰ প্ৰয়োজন - 1) নিজৰ দুৰ্বলতাবোৰৰ উপলব্ধি 2) যি পৰিস্থিতি বা ব্যক্তি নিমিত্ত হয় তেওঁৰ ইচ্ছা আৰু তেওঁৰ মনৰ ভাৱনাৰ উপলব্ধি। পৰিস্থিতিৰ পেপাৰ (পৰীক্ষা)ৰ কাৰণসমূহ জানি নিজক কৃতকাৰ্য্য কৰাৰ শ্ৰেষ্ঠ স্বৰূপৰ উপলব্ধি হওক যে স্ব-স্থিতি শ্ৰেষ্ঠ হয়, পৰিস্থিতি পেপাৰহে হয় - এইটো উপলব্ধিয়ে সহজে পৰিৱৰ্তন কৰাই দিব আৰু সঁচা অন্তৰৰে উপলব্ধি কৰিলে তেতিয়া দিলাৰামৰ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব।

*শ্লোগান:- উত্তৰাধিকাৰী সেইজন যি এভৰবেডী (সদা-প্ৰস্তুত) হৈ প্ৰতিটো কাৰ্যত 'হয় হজুৰ', 'ৰাজী আছে' বুলি কয়।

ওঁম্ শান্তি!!

***